

[Aksel Jensen.]

Og naar man nu fra Kommuner med bymæssig Bebyggelse kommer med en Protest, synes jeg ikke, det ser, godt ud, naar disse Kommuner fremdeles vil have Lov til at nyde godt af Amternes Goder uden at give et tilsvarende Bidrag dertil. Derfor tager jeg ganske roligt mod en Protest fra den Side. Disse Kommuner bør lige saavel som andre tage deres Del i Forhold til de Udgifter, de paadrager Amtet.

Der kan være noget delte Meninger om Fremgangsmaaden, hvorledes Revisionen af den kommunale Beskatning skal foregaa; men det afgørende for mig er, at Lovforslaget her tilsigter en Begrænsning af Beskatning af fast Ejendom, saaledes at den ved en Omlægning formindskes, og at det har vundet Tilslutning saavel fra Sogneraadforeningerne som fra Amtsrådforeningen. Derfor hilser jeg det foreliggende Lovforslag med Glæde, selv om jeg paa visse Omraader kunde have ønsket, at man var gaaet endnu længere.

Ogsaa her i Lovforslaget er det gamle Princip dels om Skat paa fast Ejendom og dels Ligning paa Sognekommunerne bevarret. Jeg har allerede tidligere gjort mig til Talsmand for det sønderjydske Princip, at hele Beløbet til Amtskommunens Behov lagdes paa Sognene, idet man derved sparede Optrækket gennem Amtstuerne. Jeg mener i det hele, at en saadan Beskatningsform vil betyde en Fordel, men jeg erkender, at en Nedsættelse af Maksimumsromillen til 4 pro mille betyder et betydeligt Fremskridt fra det bestaaende.

Jeg hører dog til dem, der mener, at disse 4 pro mille ligger for højt efter det Grundlag, som det er fremsat paa, idet man nemlig har villet forhøje Beskatningen af fast Ejendom i Forhold til Prisstigningen og i Forhold til Beskatningen før Krigen. Der er i Bemærkningerne anført, at i 1916—17 svarede Amtsbeskatningen til 3,32 pro mille. Jeg mener, at der er begaaet den Fejl ved Fastsættelsen af de 4 pro mille, at man har taget Prisstigningen, tillagt til Grundskyldens pro mille, samtidig med, at Ejendommene er steget stærkt, hvilket har givet sig Udtryk i Ejendomsvurderingerne. Man faar faktisk derigennem en højere Beskatning ved de 4 pro mille, end der saglig set er rigtigt, naar man skal sammenligne med Beskatningen før Krigen.

Jeg kan i den Henseende pege paa, at vi i 1913—14 havde en Beskatning til Amtene paa 8,4 Mill. Kr., og vi vil efter det foreliggende Lovforslag, hvis man be-

skatter med 4 pro mille overalt, være i Stand til at faa et Beløb af 17 Mill. Kr. eller det dobbelte af det, vi havde i 1913—14.

Der er jo ærede Medlemmer, der her har talt om Forholdene i Ribe og Ringkøbing Amter, og jeg maa maaske nævne et Par Tal fra Sorø Amt, hvorfra jeg har Oplysninger. Der havde man i 1905—10 en Gennemsnitsbeskatning paa fast Ejendom af 317 000 Kr., i 1910—15 386 000 Kr. og i Krigsaarene 1915—20 769 000 Kr. Der er i Sorø Amt i dette Øjeblik, for 1928—29, en Beskatning paa fast Ejendom paa 654 000 Kr.; men man vil efter Lovforslaget, hvis man bruger de 4 pro mille fuldt ud, være i Stand til at tage 788 000 Kr., altsaa betydelig mere, end man udskrev i Gennemsnit i Aarene 1915—20, under Krigen.

Jeg mener altsaa, at de 4 pro mille er vel højt beregnet, men jeg anerkender, at man har sat en Maksimalbegrænsning og givet Amtene Adgang og Lejlighed til at udskrive mindre, ja, har givet dem Adgang og Lejlighed til, hvis de vil, at udskrive hele Beløbet paa Sognekommunerne, og vi ser, at der allerede er Amter, som er under de 4 pro mille.

Jeg har hørt adskillige udtale, at den Nedgang, som er i Beskatningen til Amtskommunerne, vil føre til, at man for adskillige Amters Vedkommende vil komme saaledes ned, at Lovforslaget her vil være af mindre Betydning. Jeg vil dertil sige, at det afhænger fuldkommen af, hvorledes Amtene benytter det foreliggende Lovforslag, naar det er gennemført til Lov.

Den Maksimalgrænse, der er sat, er 4 pro mille af Jordværdien, men der gives, som lige nævnt, Amtene en Adgang til at ligne mere omkring paa Sognekommunerne, ja, at ligne hele Beløbet paa Sognekommunerne, hvis de finder Anledning til det. Og jeg vilde ønske, at man omkring i Amtskommunerne vil forstaa Nødvendigheden af en Aflastning af Skatten paa fast Ejendom og lægge mere ud omkring paa Sognekommunerne, saa at ogsaa de Velhavere, som sidder der uden at have fast Ejendom, kommer til at betale deres Andel.

I Lovforslagets § 4 staar, at højst en Trediedel af det Beløb, som lignes omkring paa Kommunerne, maa lignes paa fast Ejendom. Jeg mener i og for sig, at naar man i Amtskommunerne har taget det Beløb paa fast Ejendom, som man der mener er forsvarligt og rigtigt, saa burde der ikke i Sognekommunerne kunne